

‘ഉള്ളങ്ങളെ അറിയുന്ന ദേവം’

യിരെമ്യാവ് 17:9

“ഹ്യദയം എല്ലാറ്റിനേക്കാളും കപടവും വിഷമവുമുള്ളത്, അത് ആരാൺതിയുന്നവൻ ആർ?”

സ്വഷ്ടിയുടെ മകുടമായ മനുഷ്യന്, എല്ലാ കഴിവുകളും സ്വഷ്ടാവ് നൽകി അവനെ സ്വഷ്ടിച്ചുവെക്കിലും ഒരുവന് മറ്റാരുവൻ്റെ ഹ്യദയത്തിലുള്ളത് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള കഴിവ് മാത്രം നൽകിയില്ല. ധ്യാർത്ഥമായി അത് ആരാൺതിയുന്നവൻ ദേവം ഒരുവൻ മാത്രമെന്ന് വചനം നമ്മു പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് തന്നെ മനുഷ്യൻ ഹ്യദയത്തിൽ ഒന്ന് നിരുപ്പിക്കുകയും വാക്കിനാൽ മറ്റാന് പരിയുകയും പ്രവൃത്തിയിൽ ഇതുമായി യാതൊരു ബന്ധമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യന് ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും യഹോവയായ ദേവം ഹ്യദയത്തെ ശ്രാധന ചെയ്ത് അന്തരംഗങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ച് ഓരോരുത്തനും അവനവൻ്റെ നടപ്പിനും പ്രവൃത്തിക്കും തക്കവണ്ണം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു. അവൻ്റെ മുന്നിൽ ഒന്നും മറവായിരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് വചനം നമ്മു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് ‘നിങ്ങളുടെ വന്നത്തമല്ല ഹ്യദയമാണ് കീരേണ്ടത്’ എന്ന്.

ഈ ഒരു ചിന്ത നമ്മുടെ ഹ്യദയത്തിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടാവണം. നമ്മുടെ ചിന്തകളും, വാക്കുകളും, പ്രവൃത്തിയും ഒന്നായിരിക്കണം. മാത്രമല്ല അത് ദേവത്തിന് പ്രസാദമുള്ളവയും ആയിരിക്കണം. മനുഷ്യന് മാത്രമേ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റാരാളെ ഉപദ്രവിക്കാനും കൊല്ലാനുമൊക്കെ സാധ്യിക്കുകയുള്ളൂ. മറ്റൊരു ജീവിയും തന്റെ വികാരത്തെ മുഖഭാവത്തിലും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നോൾ മനുഷ്യൻ ദേശ്യം കടിച്ചമർത്തി പുണ്ണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഉള്ളിൽ ശപിക്കുന്നോഴും നാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഉദ്രേശ്യശുഭിയില്ലെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയിൽ ശുഭത വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആർക്ക് വേണ്ടി? എന്തിനു വേണ്ടി? മനുഷ്യൻ്റെ മുന്നിൽ വിളങ്ങാൻ വേണ്ടിയെങ്കിൽ നമുക്ക് തെറ്റി. ഹ്യദയപരമാർത്ഥത ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പിതാവിന്റെ മക്കളായ നാമും അവനെ പോലെ ധ്യാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാവണം.

ദേവത്തിന്റെ പരിശുഭ്യാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യം നമ്മു അതിലേക്ക് നയിക്കുമാറാക്കു. ദേവം നമ്മു അനുഗ്രഹിക്കുമാറാക്കു.

പരാമർശം :

സക്രീറ്റത്തനങ്ങൾ 139:23–24

“ദൈവമേ, എന്ന ശ്രാധ ചെയ്തു എൻ്റെ ഹ്യോദയത്തെ അറിയേണമേ; എന്ന പരീക്ഷിച്ചു എൻ്റെ നിന്നവുകളെ അറിയേണമേ. വ്യസനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്നിൽ ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കി, ശാശ്വതമാർഗ്ഗത്തിൽ എന്ന നടത്തേണമേ.”

സിസ്റ്റർ നീനു ബിനു ബേബി ആലപ്പുഴ 027